

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.II.37.802/2013/4.szám

A Kúria a dr. G.F. ügyvéd által képviselt felperesnek a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott határozat felülvizsgálata iránt a Fővárosi Törvényszéken, mint elsőfokú bíróságon 6.K.30.571/2012. számon indított és a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság által a 2013. október 3. napján meghozott 2.Kf.650.010/2013/4. számú ítélettel befejezett perben, a jogerős ítélet ellen az alperes által 14. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 2.Kf.650.010/2013/4. számú ítéletét - az indokolás módosításával - hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes 2000. január 20-án kötött műsorszolgáltatási szerződést csatorna helyi televíziós jogosultság hasznosításra. Az Országos Rádió és Televízió Testület a felperest az ORTT 1252/2001.(IX.19.) számú határozatával közműsor-szolgáltatóvá minősítette. A felperes 2011. június 6-án kérte közösségi médiaszolgáltatást nyújtó médiaszolgáltatóként történő elismerését.

Az alperes a 264/2012.(II.15.) számú határozattal a 1944/2011.(XII.20.) számú határozatát a hibás döntés bevonása mellett, a döntés kicserélésével kijavította. Határozatában a felperes csatorna audiovizuális médiaszolgáltatási jogosultságának közösségi médiaszolgáltatásként való elismerését a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) 209. (2) bekezdésére

hivatkozással megtagadta, arra tekintettel, hogy a felperesi médiaszolgáltató a közműsor-szolgáltatói minőségéből eredő kötelezettségének nem tett eleget, a médiaszolgáltatóval szemben korábban hat alkalommal került megállapításra kötelezettségszegés.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának és az azt javító határozatnak a felülvizsgálata iránt. Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes javító és javított határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte. A bíróság álláspontja szerint az Mttv. 209.§ (2) bekezdése alapján a közműsor-szolgáltatási kötelezettség körét a 2000. január 20-án kötött műsorszolgáltatási szerződés tartalma szabta meg. Ezeknek a kötelezettségeknek a megszegése esetén van mód „a közműsor-szolgáltatási kötelezettségnek nem tett eleget” jogszabályi feltétel fennállásának megállapítására. A bíróság szerint azonban – arra figyelemmel, hogy az alperes az eljárása során az Mttv. 66.§-a alapján hívta fel a felperest hiánypótlásra –, az alperesnek a lineáris médiaszolgáltatást nyújtó médiaszolgáltató szabályzatában megkövetelt feltételek teljesülését, a felperes által a hiánypótlásra csatolt iratok tartalmát vizsgálva kellett volna állást foglalnia a közösségi médiaszolgáltatásként történő elismerhetőségről. Az alperes határozatában – egy kivétellel – a 2002-2003. években elkövetett jogsértésekre hivatkozott és erre tekintettel tagadta meg a közösségi médiaszolgáltatóként történő elismerést. Ezzel az eljárásával az alperes törvénysértően, a jogsértő magatartásokat kétszeresen értékelte. A bíróság az új eljárásra a hiánypótlási felhívásra benyújtott iratok értékelésével történő döntés hozatalát írta elő.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes fellebbezést nyújtott be. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Álláspontja szerint az alperes az Mttv. 209.§ (2) bekezdését tévesen értelmezte, mert ez a jogszabályi rendelkezés nem tartalmazza a „maradékalanul” kifejezést, ezért ebből a rendelkezésből nem olvasható ki az a határozati következtetés, hogy amennyiben a médiaszolgáltató a műsorszolgáltatási szerződésében írtaknak nem teljes körűen tett eleget, az egyértelműen kizárja a kiemelt státusz elnyerését. Rámutatott a másodfokú bíróság, hogy az alperes gyakorlata nem volt egységes, a mérlegelés nem volt egyértelmű és nem felelt meg a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/B.§-ában foglaltaknak. Az alperesnek egyedi értékelés alapján kell a döntését meghoznia, amelyhez a jogalkotó az Mttv. 209.§ (2) bekezdésében írtakon túlmenően további szempontokat nem adott meg, ennek ellenére az alperes köteles a tényállást feltárni, a döntését megfelelően indokolni az Mttv. 144.§-a alapján irányadó, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) szabályainak alkalmazásával. A határozatából ki kell derülnie, hogy a felperes

javára vagy hátrányára milyen körülményeket tárt fel és milyen szempontokat értékelte. A határozatból azonban nem derül ki, hogy a korábbi marasztalások ténymegállapításán túlmenően feltárta-e a mulasztások természetét, súlyát és mi az, amit súlyos, az ügy érdemére kiható olyan jogsértésként értékelte, amelyet emiatt az elismerést megtagadó körülménynek tekintett. Mivel a mérlegelés alapvető szempontjait a határozat nem tartalmazta, az értékelés is hiányzott a határozatból, ezért ez a hiányosság súlyos, az ügy érdemére kiható szabálysértésnek minősült. Az új eljárásra előírta a tényállás teljes körű tisztázását, az Mttv. 4. és 66.§-ában foglalt előírások vizsgálatát, a mérlegelés szempontjainak rögzítését és a határozat részletes indokolását.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve annak hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Mttv. 209.§ (2) bekezdését. Az elsőfokú bíróság törvénysértően állapította meg a Pp. 339/B.§-ának és a Ket. 72.§ (1) bekezdésének megsértését is. Állította, hogy a tényállást feltárta, a határozata megfelelt a Ket. rendelkezéseinek, mert az részletes indokolást tartalmazott. Álláspontja szerint az Mttv. 209.§ (2) bekezdését tévesen értelmezte a másodfokú bíróság, mert ebből a rendelkezésből nem vezethető le, hogy a médiaszolgáltató tevékenységét, működését teljes körűen kell értékelni. Az Mttv. 209.§ (2) bekezdése folytán kizárólag azt kellett vizsgálnia, hogy a szerződés átalakításáig a médiaszolgáltató eleget tett-e a közműsor-szolgáltatói minőségéből eredő kötelezettségeinek. Kizárólag tényeket kellett megállapítania és az eljárásának nem volt tárgya annak a vizsgálata, hogy milyen körülmények értékelhetők esetlegesen a felperes javára, és nem kellett feltárnia a mulasztások természetét sem, de a súlyukat sem kellett értékelnie. Ez ugyanis annak a hatóságnak az eljárása során került értékelésre, amely a marasztaló határozatokat meghozta. E tekintetben nincs helye új eljárásnak, és a jogsértések újbóli mérlegelésének, értékelésének sem. Jogsértés megjelölése nélkül sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezése I-II. pontjában foglaltakat figyelmen kívül hagyta, nem bírálta el.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272.§ (2) bekezdése és a 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül, melynek eredményeként azt állapította meg, hogy a felülvizsgálati kérelem részben, a Pp. 339/B.§ megsértését érintően alapos, ezt meghaladóan alaptalan.

Hangsúlyozza a Kúria, hogy az Mttv. 209.§ (2) bekezdése akkor teszi lehetővé a közösségi médiaszolgáltatásként való elismerés megtagadását, ha a médiaszolgáltató a közműsor-szolgáltatói minőségéből eredő kötelezettségeinek a szerződés átalakításáig nem tett eleget. Az alperes arra helytállóan hivatkozott, hogy az Mttv. 209.§ (2) bekezdése mérlegelési jogkört nem biztosít, azaz a mérlegelési jogkörben hozott határozat felülvizsgálatára irányadó Pp. 339/B.§-a az alperes eljárására nem vonatkozik, annak megsértésére sem kerülhet(ett) sor.

A jogalkotó az Mttv. 209.§ (2) bekezdésének rendelkezésén túlmenően nem adott támpontot ahhoz, hogy „a szerződés átalakításáig a közműsor-szolgáltatói minőségéből eredő kötelezettségének nem tett eleget” fordulatot miként kell értelmezni, a kötelezettség megszegésének hány alkalommal, milyen időtartamban való megszegése vezethet az elismerés megtagadásához, elegendő-e egy kötelezettségszegés vagy több kötelezettségszegés alapozhatja meg az elismerés megtagadását.

Az alperes a határozatát arra alapította, hogy a felperesi médiaszolgáltató a 2002-2004. és 2011. években összesen hat alkalommal nem tett eleget a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) 24.§ (1), (3), (4) bekezdéseiben foglalt előírásoknak, ezért őt minden esetben az Rttv. 112.§ (1) bekezdés a) pontja alapján felhívták a sérelmezett magatartás megszüntetésére.

A Kúria álláspontja szerint a másodfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy az Mttv. 209.§ (2) bekezdése alapján önmagában az a tény, hogy korábban a felperessel szemben marasztaló határozatokat hoztak, a jogsértések jellegének feltárása és értékelése hiányában, nem ad alapot az elismerés megtagadására. Az alperes korábbi jogsértésekre való hivatkozással tagadta meg az elismerést, anélkül, hogy egyedileg, a jogsértéseket értékelte volna és kihatásukat vizsgálta volna a közműsor-szolgáltatói minőségéből eredő kötelezettségek teljesítése szempontjából. A közműsor-szolgáltatási kötelezettségek körét az Rttv. szabályai és a felperessel kötött műsorszolgáltatási szerződés tartalma adta meg. A határozathozatalkor hatályos Mttv. 207.§ (8) bekezdése szerint a szerződés átalakításáig a médiaszolgáltató köteles volt betartani a műsorszolgáltatási szerződésben foglalt kötelezettségeit, abban az esetben is, ha az adott szerződéses kötelezettség az Rttv. egyes olyan rendelkezéseit tartalmazza, amely az Mttv. értelmében már nem vonatkozott vagy más tartalommal vonatkozott az adott médiaszolgáltatóra. Az alperesnek e kötelezettségek körét – és nem a bíróságok által előírt, az Mttv. 66.§-ában foglalt, a közösségi médiaszolgáltatásra és nem a közműsor-szolgáltatásra vonatkozó előírások betartását – vizsgálva

kellett volna állást foglalnia arról, hogy a felperes a közműsor-szolgáltatói minőségből eredő kötelezettségének a szerződés átalakításáig eleget tett-e. A Rttv. szerint megállapított jogsértések ténye önmagában nem alapozza meg azt a megállapítást, hogy a felperes a közműsor-szolgáltatói minőségből eredő kötelezettségének nem tett eleget. Az alperesnek minden ügyben egyedileg kell megvizsgálnia azt, hogy a korábbi jogsértés - annak jellegéből adódóan - „a kötelezettségének nem tett eleget” megállapításhoz elegendő lehet-e, de automatikusan a korábbi jogsértésre való hivatkozással az elismerés megtagadása - indokolás hiányában - nem jogszerű. Az alperes nem foglalt állást arról és e körben a határozatában foglalt döntésnek megfelelő indokát sem adta, hogy a határozatában említett hat eset alapján megállapítható-e az, hogy a felperesi médiaszolgáltató a közműsor-szolgáltatói minőségéből eredő kötelezettségeit megsértette. Ha megsértette, azt olyan súlyosan és folyamatosan tette-e, amely megalapozza azt a döntést, hogy az alperes a hatósági szerződéssé történő átalakítást, a közösségi médiaszolgáltatásként való elismerését megtagadja. Az alperesnek e körben értékelnie kellett volna azt is, hogy a jogsértések zömében 2002-2003. években, egy alkalommal a 2011. évben történtek, az Rttv. 41.§ (1) i) pontja szerinti rendszeres hatósági ellenőrzés lefolytatása mellett. Voltak évek amelyekben jogsértés megállapításra nem került. Az alperesnek állást kell foglalnia arról is, hogy a kisebb súlyú, olyan mulasztások, amelyek súlyos kötelezettségszegésként nem értékelhetők, illetve folyamatosan, ismétlődően nem álltak fenn, eredményezhetik-e egyéb körülmény hiányában az elismerés megtagadását. A másodfokú bíróság ezért helytállóan járt el, amikor az alperes határozatából azt az egyedi értékelést hiányolta, amelynek alapján megállapítható lett volna a törvényi feltétel bekövetkezése, a döntés okszerű indokolása, továbbá az, hogy az Mttv. 209.§ (2) bekezdése alapján hozott megtagadó határozat helytálló-e, a felperes által elkövetett mulasztásokkal, jogsértésekkel arányban álló-e az elismerés megtagadása. Ennek az indokolásnak a hiányában - mivel az alperes határozata csak az elkövetett jogsértések számára utalással került meghozatalra -, nem bírálható el az alperesi döntés jogszerűsége. Az alperes határozata nem felel meg sem az Mttv. 209.§ (2) bekezdésének, sem a Ket. 50.§ (1) bekezdésének és 72.§ (1) bekezdésének.

A Kúria - a fentiekben kifejtettek szerint - nem osztotta az alperesnek azt az érvelését, hogy az Mttv. 209.§ (2) bekezdése alapján kizárólag tényeket (a jogsértések tényét) kellett megállapítania, a mulasztások természetét, súlyát nem kellett értékelnie. A perbeli esetben ugyanis a mulasztások vizsgálata nem a jogerős marasztaló határozatok újbóli értékelését jelenti, hanem azt, hogy a korábban elkövetett jogsértések, mulasztások tekinthetők-e olyan súlyú jogsértésnek, amely annak megállapítását eredményezi, hogy „a szerződés átalakításáig a médiaszolgáltató nem

tett eleget a közműsor-szolgáltatói minőségéből eredő kötelezettségének". A „szerződés átalakításig” kifejezés a Kúria álláspontja szerint lehetőséget adhat arra is, hogy a közműsor-szolgáltatói minőségéből eredő kötelezettség teljesítését a hatóság a jogsértésekkel nem érintett, a határozathozatal előtti éveket tekintve is vizsgálja.

Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat - a Pp. 339/B.§-át kivéve - nem sértette meg, és az ügy érdemében helytálló döntést tartalmazott, a Pp. 275.§ (3) bekezdés alapján - az indokolás módosításával - hatályában fenntartotta.

A sikertelen felülvizsgálati kérelemmel élő alperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles a felperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

Az alperes személyes illetékmentessége folytán a tárgyi illetékfeljegyzési jog miatt le nem rótt, hetvenezer forint felülvizsgálati illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2014. március 19.

Dr. Buzinkay Zoltán sk. a tanács elnöke,
Gizella sk. előadó bíró, Dr. Rothermel Erika sk. bíró

Dr. Márton

A kiadmány hitelül:

tisztviselő